

Sygn. akt VI U 3102/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Janusz Madej

Protokolant – st. sekr. sądowy Małgorzata Pyszka-Cichońska

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2020 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: G. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 9 sierpnia 2019 r., znak: (...)

w sprawie: G. K.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o ustalenie kapitału początkowego

oddala odwołanie.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VIU 3102/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 sierpnia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. ustalił kapitał początkowy dla ubezpieczonego G. K.. W pkt. V tej decyzji organ rentowy wskazał, iż do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład nie uwzględnił: po pierwsze, okresu od 3 października 1988 r. do 24 lipca 1989 r., ponieważ jak wskazał Zakład Ubezpieczeń Społecznych, zakład pracy dokonywał zgłoszenia pracowników od 1 października 1990 r. i po drugie, nie uwzględnił organ rentowy dochodów w kwocie: za 1992 r. 17.100.000 zł, za 1993 r. 38.400.020 zł, za 1994 r. 51.600.500 zł, 1995 r. 3.120 zł. Ponadto w końcowym fragmencie tej decyzji organ rentowy wskazał, że dołącza do niej obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego, jak również wyjaśnił, że za okresy zatrudnienia od 28 października 1974 r. do 31 grudnia 1974 r., od 2 stycznia 1991 r. do 31 maja 1992 r. oraz od 1 czerwca 1992 r. do 30 czerwca 1995 r. przyjęto kwoty wynagrodzenia minimalnego obowiązującego w tych okresach. Organ rentowy zaznaczył, że w przypadku dostarczenia dokumentacji potwierdzającej wysokość uzyskanego w tych okresach wynagrodzenia będzie wydana decyzja zamienna. Ponadto organ rentowy odnosząc się do dwóch z wyżej wskazanych nieprzyjętych okresów, zaznaczył, znaczy okresów, za które przyjęto minimalne wynagrodzenie zaznaczył, że nie przyjęto wynagrodzeń od 2 stycznia 1991 r. do 31 maja 1991 r., ponieważ zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu nie spełnia wymogów formalnych, to jest brak pieczętki i podpisu osoby upoważnionej do wystawienia zaświadczenia, organ rentowy nadmienił, że dokument został podpisany osobiście przez

ubezpieczonego oraz nie przyjęto wynagrodzeń od 1 czerwca 1992 r. do 30 czerwca 1995 r., ponieważ zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu nie spełnia wymogów formalnych, ponieważ brak podpisu drugiej osoby upoważnionej do wystawienia dokumentów. Odwołanie od tej decyzji wniósł ubezpieczony G. K., który wyjaśnił, iż do obliczenia kapitału początkowego dostarczył wszystkie posiadane dokumenty, również dotyczące okresu, za który ZUS nie przyjął wynagrodzeń. Ponadto ubezpieczony podnosił w swoim odwołaniu odnośnie zaświadczenia Rp-7 dotyczącego zatrudnienia i wynagrodzenia w firmie (...) **[f 00:05:38.456]** w okresie od 2 stycznia 1991 r. do 31 maja 1992 r., iż firma ta była spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, a więc przedsiębiorstwem działającym na podstawie Kodeksu handlowego i zgodnie z ówczesnym prawem pracownikami zatrudnionymi na umowę o pracę mogli być również wspólnicy spółki. Spółka ta była przedsiębiorstwem rodzinnym, w którym wszelkie sprawy administracyjne, to jest osobowe, płacowe i księgowo prowadzili zamiennie wspólnicy, którymi byli bracia A. i G. K.. Tylko oni podpisywali stosowne dokumenty i nie było wymogu podwójnego podpisywania dokumentów, w tym dokumentów finansowych. Ubezpieczony w dalszej części odwołania twierdził, że poza tym ówczesne przepisy nie zabraniały takiej sytuacji, będąc jednocześnie wspólnikiem i zatrudnionym pracownikiem, członkiem zarządu, niniejszym nadzwyczajnym i dopuszczonym przez prawo było podpisanie dokumentu dotyczącego samego siebie. Jednakże dla udowodnienia prawidłowości tej sytuacji ubezpieczony podnosił, że dostarcza dodatkowo dokument Rp-7 podpisany przez drugiego wspólnika, jednocześnie w tamtym czasie prezesa zarządu spółki I.. Odnosząc się do zakwestionowania dokumentu Rp-7 dotyczącego zatrudnienia w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...) **[f 00:07:16.584]** w okresie od 1 czerwca 1992 r. do 30 czerwca 1995r. ubezpieczony oświadczył, że dostarczone zaświadczenie jest spełniające wymogi takich dokumentów, gdyż rzeczona spółka była firmą, której sprawy osobowo-płacowe i finansowe prowadził osobiście prezes firmy, a księgową zatrudniona była na zlecenie jedynie do sporządzania corocznego bilansu. Prezes firmy był jedyną osobą upoważnioną do podpisywania stosownych dokumentów osobowych i płacowych, dlatego nie było możliwości, aby dokument Rp-7 podpisywał dodatkowo ktoś inny, bo takiej upoważnionej osoby nie było w spółce (...). Ta wiedza była ubezpieczonemu dostępna z uwagi na fakt, iż był poza pracownikiem zatrudnionym na umowę o pracę również wspólnikiem tej spółki i znał zasady w niej panujące. Dodatkowo ubezpieczony oświadczał, iż na dzień dzisiejszy spółka nie istnieje, a prezes niestety nie żyje od kilku lat i dokumentów źródłowych, które on posiada nie ma, a dla uwiarygodnienia przedstawił ubezpieczony swoje świadectwo pracy z takim samym i jedynym podpisem prezesa spółki R.. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności ubezpieczony wnosil o zmianę zaskarżonej decyzji o wysokości kapitału początkowego, to jest uwzględniając lata i zarobki, co do których niniejszym składał wyjaśnienia w odwołaniu oraz wobec tego, że do obliczenia wysokości świadczenia emerytalnego wnosil on o zaliczenie innych dziesięciu lat, które uwzględniają okresy wcześniej niezaliczone, a które są dla niego korzystniejsze, jeśli chodzi o wyliczenie kapitału początkowego i wysokość emerytury. W odpowiedzi na to odwołanie organ rentowy wnosil o jego oddalenie wskazując, że zaskarżoną decyzją z 9 sierpnia 2019 r. ustalono dla ubezpieczonego G. K. kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. Organ rentowy podnosił, że do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, to jest od 1 stycznia 1979 do 31 grudnia 1988 r., a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 47,57%. Uwzględniono okresy składkowe w wymiarze 18 lat 8 miesięcy i 10 dni, to jest 224 miesiące. Organ rentowy ponownie wskazał w odpowiedzi na odwołanie, że do ustalenia kapitału początkowego Zakład nie uwzględnił wynagrodzeń od 2 stycznia 1991 r. do 31 maja 1991 r., ponieważ zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu nie spełniało wymogów formalnych, to jest brak pieczętki i podpisu upoważnionej do wystawienia zaświadczenia oraz okresu od 1 czerwca, oraz wynagrodzeń z okresu od 1 czerwca 1992 r. do 30 czerwca 1995 r. z uwagi na braki formalne zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, to jest brak podpisu drugiej upoważnionej osoby do wystawienia dokumentu. Za wyżej wymienione okresy, organ rentowy zaznaczył, przyjęto minimalne wynagrodzenie obowiązujące w tych okresach. Sąd Okręgowy rozważył, co następuje: spór w niniejszej sprawie dotyczył dwóch okresów zatrudnienia ubezpieczonego, które nie zostały uwzględnione przez organ rentowy jako okresy składkowe przy ustalaniu kapitału początkowego. Pierwszym z tych okresów jest okres zatrudnienia ubezpieczonego w Przedsiębiorstwie Usługowo-Handlowym (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B. od 2 stycznia 1991 r. do 31 maja 1992 r. W okresie tym ubezpieczony zatrudniony był w Przedsiębiorstwie Usługowo-Handlowym (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. na stanowisku wiceprezesa zarządu dyrektora wykonawczego. W celu wykazania faktu wykonywania tego zatrudnienia ubezpieczony złożył do akt sprawy umowę o pracę z dnia 2 stycznia 1991 r. zawartą na czas nieokreślony, na mocy której miał zostać zatrudniony od

2 stycznia 1991 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku wiceprezesa zarządu dyrektora wykonawczego za wynagrodzeniem miesięcznym 2.500.000 zł. Oryginał umowy karta 27 akt sprawy. Umowa ta została podpisana z jednej strony przez powoda jako pracownika, a z drugiej strony przez jego brata A. K. jako osobę reprezentującą pracodawcę będącą prezesem zarządu. Ubezpieczony złożył także świadectwo pracy podpisane przez siebie samego jako wiceprezesa zarządu dyrektora wykonawczego Przedsiębiorstwa Usługowo-Handlowego (...) Spółka z o.o., świadectwo to nosi datę 4 wrzesień 2018r. i wynika z niego, że ubezpieczony miał być zatrudniony na cały etat w tej spółce w okresie od 2 stycznia 1991 r. do 31 maja 1991 r. Ponadto w aktach kapitałowych zostało przedłożone zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za ten okres wskazujące wysokość wynagrodzeń ubezpieczonego w latach 1991 - 1992, zaświadczenie to wystawione zostało przez wiceprezesa zarządu dyrektora wykonawczego (...) wiceprezesa zarządu i nosiło datę 4 września 2018 r. Jeśli chodzi o drugi okres, którego spór dotyczył, mianowicie okres zatrudnienia ubezpieczonego w Przedsiębiorstwie (...) Spółce z o.o. z siedzibą w B. od 1 czerwca 1992 r. do 30 czerwca 1995 r., to ubezpieczony przedłożył świadectwo pracy za ten okres podpisane przez prezesa zarządu K. S. **[f 00:17:38.304]** świadectwo pracy datowane na 30 czerwca 1992 r. potwierdzające, iż w powyższym okresie pracował on na stanowisku dyrektora oddziału transportu z najniższą stawką wynagrodzenia zasadniczego plus premie. Ponadto ubezpieczony złożył także zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu na druku ERP-7 za powyższy okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) **[f 00:18:19.432]** Spółce z o.o. od 1 czerwca 1992 roku do 30 czerwca 1995 roku wskazującym, że w 1992 roku miał zrobić w tej spółce 17.100 zł, w 1993 roku..., przepraszam, w 1992 roku 17.000.100 zł, w 1993 roku 38.400.020 zł, w 1994 roku 51.600.500 zł i w 1995 roku 3.120 zł, to już było po denominacji. Zaświadczenie to na karcie 29 akt kapitałowych zawiera kserokopię podpisu prezesa zarządu K. S. **[f 00:19:22.768]** wraz z kserokopią jego pieczętki jako prezesa zarządu, a wypisane zostało pismem ręcznym i datowane na dzień 15 listopada 2007 roku. Jak wskazał ubezpieczony na rozprawie spór w niniejszej sprawie dotyczył zarówno okresu zatrudnienia wskazanego wyżej w Przedsiębiorstwie Usługowo-Handlowym (...) **[f 00:20:09.512]** Spółce z o.o. w B.. Ubezpieczony wnosił o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyjęcie wynagrodzeń uzyskanych, jak twierdził w tej spółce w latach 1991-1992 i potwierdzonych złożonymi w sprawie dowodami z dokumentów, jak również doliczenia, uwzględnienia przy obliczeniu kapitału początkowego wynagrodzeń ubezpieczonego uzyskanych w Przedsiębiorstwie (...) Spółce z o.o. z siedzibą w B. w latach 1992-1995 na podstawie złożonych dokumentów. Ubezpieczony domagał się uwzględnienia tego, tych wynagrodzeń. Te dwa roszczenia określały całość żądań ubezpieczonego zgłoszonych w odwołaniu. Dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego z punktu widzenia dyrektyw wskazanych w art. 233 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy w pierwszej kolejności wskazuje, iż zgodnie z § 21 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe Dz.U. z 2011 roku, poz. 237..., przepraszam Dz.U. z 2011 roku Nr 237 poz. 1412 - środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia. Oczywiście jest, że w przypadku uwzględnienia żądań odwołania kapitał początkowy ubezpieczonego zostałyby ustalone w wyższej wysokości, albowiem zgodnie z art. 174 ustępem 1 kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53 z uwzględnieniem ustępu 2 i do 12. Chodzi tutaj o art. 174 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tekst jednolity Dz.U. z 2018 roku poz. 1270 ze zmianami. Ustęp 3 art. 174 stwierdza, iż podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ustęp 1 i 3 oraz art. 18 tej Ustawy, z tym, że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresów przed 1 stycznia 1999 roku. Zgodnie z art. 3a..., przepraszam, zgodnie z ustępem 3a art. 174 przepis z art. 17 ustęp 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru kapitału początkowego w myśl art. 15 ustęp 1 dla ubezpieczonego urodzonego przed dniem 31 grudnia 1968 roku z powodu nauki w szkole wyższej, o której mowa w art. 7 pkt. 9. Z kolei ustęp 5 art. 174 stwierdza, że jeżeli z powodu niemożności ustalenia podstawy wymiaru **[ns 00:24:54.408]** to jest może nieistotne... W każdym razie zgodnie z art. 15 powołanej Ustawy ustępem 1 podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustawa, a w sposób określony w ustępie 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego - w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym otrzymał wniosek o emeryturę lub rentę z uwzględnieniem ustępu 6 i art. 176. Dokonując, jak już wcześniej zaznaczono - oceny

zebranego w sprawie materiału dowodowego i odnosząc się kolejno do żądań ubezpieczonego Sąd Okręgowy wskazuje, iż zebrany w sprawie..., iż w jego ocenie zebrane w sprawie dowody nie pozwalają na zmianę zaskarżonej decyzji. Jeśli chodzi o dowody z dokumentów dotyczące okresu zatrudnienia ubezpieczonego Przedsiębiorstwo Usługowo..., w Przedsiębiorstwie Usługowo-Handlowym (...) Spółce z o.o. w B. od 2 stycznia 1991 roku do 31 maja 1992 roku, to Sąd oceniał tutaj takie dowody, jak zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu na druku ERP-7 podpisane przez powoda z dnia 4 września 2018 roku karta 25-28 akt kapitałowych, umowę o pracę z dnia 2 stycznia 1991 roku i świadectwo pracy z dnia 4 września 2018 roku złożone przez ubezpieczonego na rozprawie do akt sprawy karta 27 akt sprawy. W pierwszej kolejności wskazać należy, że zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za okres, którego spór dotyczył od 2 stycznia 1991 roku do 31 maja 1992 roku na druku ERP-7 wystawione zostało dopiero 4 września 2018 roku przez samego powoda i to w sytuacji, gdy przynajmniej od końca 1992 roku spółka, która wystawiała mu zaświadczenia, a w której imieniu działał powód nie prowadzi działalności gospodarczej. Sąd uznał zeznania ubezpieczonego oraz świadka A. K. na okoliczność wynagrodzeń uzyskiwanych przez ubezpieczonego w Przedsiębiorstwie Usługowo-Handlowym (...) za niewiarygodne i niemogące stanowić podstawy do ustalenia kwot zarobków uzyskanych przez ubezpieczonego w tym przedsiębiorstwie w latach 1991-1992. Po pierwsze zaświadczenie zostało wystawione kilkanaście lat po ustaniu zatrudnienia - zaświadczenie na druku ERP-7 podpisane przez samego powoda, a następnie już po wniesieniu odwołania ubezpieczony złożył także to samo zaświadczenie..., to znaczy zaświadczenie drugie podpisane przez jego brata jako prezesa zarządu A. K. wskazujące jego wynagrodzenia. Dowody te były..., dowody z tych zaświadczeń były oczywiście niewiarygodne, jeśli chodzi o możliwość ustalenia rzeczywistego wynagrodzenia uzyskiwanego przez powoda w spółce (...). Jak już zaznaczono - wystawione zostały w dwa tysiące..., jedno 4 września 2018 roku i drugie 27 sierpnia 2019 roku. Dokumenty te stanowią w zasadzie wyraz przypuszczeń zarówno ubezpieczonego, jak i świadka A. K. co do rzeczywistych wynagrodzeń ubezpieczonego, w szczególności przy uwzględnieniu zeznań i ubezpieczonego i zeznań świadka. Świadek A. K. zeznał bowiem, że: mój brat zarabiał może 5, 6, 7 albo 8 milionów "starych" złotych miesięcznie, tak to wypośredkowaliśmy, aby było nas stać na zapłacenie ZUS. Tymczasem wystawione przez..., samemu sobie przez powoda zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, jak też..., w 2018 roku, jak też zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu podpisane przez jego brata A. K. jako prezesa zarządu wskazywały konkretne zarobki wynagrodzeń. Kolejną okolicznością istotną dla oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego było to, iż umowa o pracę zawarta pomiędzy Przedsiębiorstwem Usługowo-Produkcyjnym (...) Spółką z o.o. a reprezentowaną przez prezesa zarządu A. K. a jego bratem - i jednocześnie powodem w niniejszej sprawie G. K. wskazywały wynagrodzenia rzędu 2,5 miliona złotych miesięcznie, co nie odpowiadało wynagrodzeniom wskazanym w drukach ERP-7 dotyczących tego okresu zatrudnienia. Co istotniejsze, jak wynikało z zeznań samego powoda i świadka A. K. - umowa o pracę z dnia 2 stycznia 1991 roku została zawarta między prezesem zarządu A. K. a G. K., który był wiceprezesem zarządu. Osoby te były jednocześnie współnikami spółki. A. K. - świadek zeznał, że: pamięta, że zatrudniliśmy się w spółce nawzajem, raz ja reprezentowałem pracodawcę, a raz brat. Z kolei ubezpieczony składając informacyjne wyjaśnienia, które następnie objęte zostały dowodem z przesłuchania stron wskazywał, że: pod umowę o pracę w imieniu praco..., z dnia 2 stycznia 1991 roku w imieniu pracodawcy podpis złożył mój brat A. K., a w lewym dolnym rogu jest jego podpis. Jednocześnie powód wyjaśniał, że spółka nie miała rady nadzorczej i że swoje zatrudnienie uzgodnił wspólnie z bratem. Nie był również ustanowiony pełnomocnik do zawarcia ze mną umowy o pracę. Tego rodzaju okoliczności przyznane w ramach informacyjnego wyjaśnienia, a następnie objęte dowodem z przesłuchania stron wskazywały na to, że dochód z umowy o pracę nie mógł, pisemnej umowy o pracę, nie mógł być przez Sąd w ogóle wzięty pod uwagę w niniejszej sprawie. Zgodnie bowiem z art. 203 k.h., obowiązującego wówczas w 1991 r., chodzi o Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 czerwca tysiąc dziewięćset..., 1934 r. k.h., Dziennik Ustaw numer 57, pozycja 502 ze zmianami, w umowach między spółką a członkami zarządu, tudzież w sporach z nimi reprezentuje spółkę rada nadzorcza lub pełnomocnicy powołani w uchwałach współników. Jeżeli ta umowa została podpisana przez strony niezgodnie z bezwzględnie obowiązującym art. 203 k.h., to zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 1998 r., I PKN 489/97, opublikowanym w OSNP 1999 r., numer 1, pozycja 8, a, i w systemie informacji prawniczej LEX pod numerem 34470, zawarcie umowy o pracę z członkiem zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z naruszeniem art. 203 k.h., brak reprezentacji spółki przez radę nadzorczą lub pełnomocnika powołanego uchwałą współników powoduje bezwzględną nieważność umowy także w spółkach wieloosobowych. Z tego względu Sąd nie mógł wziąć pod uwagę jako wiarygodnego dowodu z umowy o pracę określającego wynagrodzenie powoda na kwotę 2.500.000 zł. Dodatkowo wskazać należy, że sama

ta umowa określi..., stwierdzała jedynie, że to, takie wynagrodzenie ustalono w umowie, natomiast nie był to, nie był to dokument, który wykazywał wysokość wynagrodzeń ubezpieczonego rzeczywiście uzyskanych z tytułu zatrudnienia w Spółce (...) **[f 00:37:36.164]**. Niezależnie od tego wskazać także należy, że nie korespondowały ze sobą dochód z umowy o pracę, w którym wynagrodzenie powoda, jako wiceprezesa zarządu, dyrektora wykonawczego, określone zostało na 2.500.000 zł miesięcznie, a zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 4 września 2018 r., gdzie wynagrodzenia powoda zostały ustalone na kwotę 72.000.132 zł w 1991 r. i czterdzieści jeden milionów, czterdzieści jeden tysięcy sto złotych w 1992 r. Dowód ten zresztą był, z tego zaświadczenia, był niewiarygodny, albowiem został wystawiony przez samego powoda i nawet gdy powód złożył kolejne takie zaświadczenie, to uwzględniając jego zeznania dotyczące tego okresu zatrudnienia, dowód ten jest zupełnie niewiarygodny. Powód bowiem podawał w czasie informacyjnego wysłuchania, a potem informacyjne wysłuchanie zostało objęte, jak już zaznaczono, dowodem z przesłuchania powoda, powód podawał, że dokumenty księgowe spółki (...) w bardzo szczątkowej części były u mnie. Na podstawie księgi zwanej amerykańką należącej do tej spółki ustaliłem swoje wynagrodzenia za 1991 i 1992, ale na dzień dzisiejszy ta księga zaginęła, bo ja wyprowadziłem się z B. i wyrzuciłem wszystkie dokumenty spółki jako niepotrzebne, został tylko akt notarialny powołania spółki. Zatem doszło w niniejszej sprawie do sytuacji, że zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za okres zatrudnienia ubezpieczonego w Spółce (...), którego spór dotyczył zostały wystawione w oparciu o dokumenty źródłowe, które już nie istnieją, a w sytuacji, gdy zaświadczenia te zostały podpisane przez samego powoda, czy też przez jego brata i to w kilkanaście lat, jeśli nawet nie kilkadziesiąt lat, od zaprzestania prowadzenia przez spółkę działalności gospodarczej po 1992 r., dowody te były zupełnie niewiarygodne i nie mogły wykazywać rzeczywistych wynagrodzeń ubezpieczonego. Jeśli chodzi o drugi okres, z którego powód domagał się doliczenia wynagrodzeń, okres zatrudnienia w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością **[f 00:41:33.572]** w B. od 1 czerwca 1992 r. do 30 czerwca 1995 r., to Sąd Okręgowy tak samo ocenił dowody powołane przez powoda na wykazanie rzeczywistych wynagrodzeń jako niekarygodne. W szczególności szczegółowemu omówieniu powinno podlegać zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu na karcie 29, które wskazywało wynagrodzenia ubezpieczonego za 1992, 1993, 1994 i 1995 uzyskane w Przedsiębiorstwie (...) Spółce z o.o. Ubezpieczony wyjaśnił na rozprawie odnośnie tego okresu zatrudnienia, iż był dyrektorem w Przedsiębiorstwie (...) Spółce z o.o. i jednocześnie współwłaścicielem tej spółki, chociaż nie był w zarządzie. Zarząd był dwuosobowy, prezesem był K. S. **[f 00:43:08.524]**, a także wiceprezesem K. W. **[f 00:43:16.060]**. Ubezpieczony podawał także, że przedłożył świadectwo pracy z 30 czerwca 1995 r. podpisane przez K. S. jako prezesa zarządu, przy czym, jeśli chodzi o najistotniejszy w sprawie dowód, czyli o to zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia, na karcie 29 akt kapitałowych, to ubezpieczony wyjaśniał, że w spół..., jego zatrudnienie w Spółce (...) ustało 30 czerwca 1995 r., mniej więcej w tym samym czasie przestał pełnić, przestał być współwłaścicielem tej spółki. Spółka (...) po ustaniu zatrudnienia przez powoda działała jeszcze przez 2, 3 lata od momentu, kiedy ustało jego zatrudnienie. K. S., jak podawał ubezpieczony, zmarł i nie widział ubezpieczonego, i nie widział prezesa zarządu tej spółki K. S. od 1996, albo 1997 roku. Ubezpieczony wyjaśniał także, iż dokument w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu musiał otrzymać w 1995 r. i otrzymał go osobiście od prezesa K. S.. Oceniając dowód z tego dokumentu Sąd Okręgowy przede wszystkim wskazuje, że po pierwsze, w ocenie Sadu Okręgowego, na dokumencie tym widnieje tylko kserokopia podpisu prezesa i kserokopia pieczętki prezesa zarządu K. S., co istotniejsze dokument ten nosi datę 15 listopada 2007 r. W ocenie Sadu Okręgowego ta okoliczność dyskwalifikuje ten dokument jako wiarygodny dowód wykazujący rzeczywiste wynagrodzenia ubezpieczonego w Przedsiębiorstwie (...) w latach 1992 - 1995, w szczególności wniosek ten uzasadnia okoliczność wskazana przez ubezpieczonego na rozprawie, że dokument ten miał otrzymać bezpośrednio po ustaniu zatrudnienia. W ocenie Sadu Okręgowego zasady doświadczenia życiowego wskazują, że nie było możliwe, aby ubezpieczony odebrał taki dokument od prezesa zarządu w 1995 r., a więc w roku, kiedy ustało z dniem 30 czerwca zatrudnienie w tej spółce, nie zwracając uwagi na datę wystawienia tego dokumentu 15 listopad 2007 r., a więc kilkanaście lat po ustaniu zatrudnienia. Okoliczność, okoliczności tej ubezpieczony zresztą nie potrafił wyjaśnić podając na rozprawie, że nie jest, że jest zszokowany faktem umieszczenia na tym dokumencie takiej daty jego wystawienia, która prawdopodobnie zahacza już o okres, gdy prezes zarządu K. S., według wyjaśnień ubezpieczonego, nie żył. Niezależnie od tego Sąd zwraca także uwagę, iż dokument ten nie zawiera oryginalnego podpisu, tylko kserokopię, w związku z tym kolejną okolicznością podważającą wiarygodność tego dokumentu jest to, iż został on wypełniony pismem ręcznym, a zawiera tylko kserokopię podpisu prezesa i kserokopię jego pieczętki. W tej sytuacji Sąd ocenił powyższe zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu ubezpieczonego w spółce (...)

jako niewiarygodny i nie mogący stanowić podstawy do ustalenia kapitału początkowego ubezpieczonego, a zatem stanowisko organu rentowego wyrażone w zaskarżonej decyzji, iż w tych dwóch okresach spornych, których spór dotyczył zatrudnienia w Spółce (...), zatrudnienia w Spółce (...) należy przyjąć minimalne wynagrodzenie powoda, było sta., Sąd ocenił to stanowisko jako prawidłowe i zgodne z obowiązującymi przepisami, szczególnie w świetle unormowań, o których była już wcześniej mowa, unormowania par. 21 ustępu 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe. Te dowody, w ocenie Sadu Okręgowego, zaferowane przez powoda w postępowaniu administracyjnym, a następnie w toku procesu nie były dowodami wiarygodnymi, prowadziły do rozbieżnych wniosków, co do wysokości wynagrodzeń uzyskiwanych przez ubezpieczonego. Zwrócić też należy uwagę na to, iż w świadectwie pracy wystawionym przez, powodowi przez prezesa zarządu K. S., który zawierał oryginalny podpis i oryginalną pieczęć z 30 czerwca 1995 r. wskazano, iż ubezpieczony miał zarabiać najniższą stawkę wynagrodzenia zasadniczego plus premia, w związku z tym ten dokument pozostawał w wyraźnej opozycji do zaświadczenia o wynagrodzeniu, o zatrudnieniu i wynagrodzeniu na karcie 29 akt kapitałowych, określających odmienną wysokość jego wynagrodzeń w okresie od 1 czerwca 1992 r. do 30 czerwca 1995 r. Ten materiał dowodowy był tak rozbieżny, iż Sąd Okręgowy nie mógł na jego podstawie uwzględnić żądań odwołań, żądań odwołania ubezpieczonego. Dlatego Sąd Okręgowy na podstawie art. 477 ze znaczką 14 par. 1 k.p.c. w związku z powołanymi przepisami art. 174, 53 i 15 Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie ubezpieczonego.